

nærede, vare ubegrundede. Der er ikke strøm-
met et saa umaadeligt Antal Personer til de
forskjellige Næringsgrene, som Mange dengang
ventede. Afgangen har staaet frit aaben, og
man har søgt Garantien deri, at den Person,
der begyndte paa et Erhverv, uden at være
egnet dertil, ogsaa snart af sig selv vilde op-
høre med det igjen. Og nu vil jeg derfor
spørge, hvorfor man dog ikke kan anvende den
samme Grundfætning i nærværende Tilfælde,
og hvorfor man ikke kan ordne Sagsførervir-
ksomheden med den samme Tillid til Forholde-
nes Magt, som man nærrede i 1857, da man
gjennemførte Næringsloven. Og hvilken Ulykke
vilde der saa ogsaa tilsidst ligge i, om Noget
optraadte som Sagsfører, der ikke var denne
Stilling voksen? Han vilde ganske vist snart
ophøre igjen med at være Sagsfører, idet han
vilde mangle Søgning; han vilde blive sat
i den selvsamme Stilling, som den bliver sat
i, der nedsetter sig som Skomager, uden
at kunne sye en Sko eller Støvle; der
vilde ikke være nogen Forskjel paa de tvende
Tilfælde. Og hvilken Ulykke vilde der egent-
ligt være affødtkommen ved, at en Mand
betroeede en Anden sin Sag, uden at denne
Anden var den Opgave voksen at føre Sa-
gen? Ja, han vilde tabe den, og dette kunde
ganske vist være søleligt for ham; men det Ex-
empel, som der derved var givet, vilde snart
have til Følge, at den paagældende Sagsfører
ikke fik mange flere Sager at føre. Tilfældet
vilde være accurat det samme som det Tilfælde,
at man giver en Mand, der uden at have
lært Noget tager Borgerstab paa en eller an-
den Stilling, en Forretning at udføre; naar
han ikke kan udføre den, saa falder Fortsættel-
sen af hans Virksomhed bort derved, at Ingen
mere betroeer sig til ham. Jeg maa i Henhold
til det Anførte tilstaae, at jeg havde ønsket en
Udvikling af det foreliggende Lovforslag i en
ganske anden Retning end den, som det ærede
Udvalg har forsøgt at hjælpe os til. Jeg har
imidlertid ikke seet mig i stand til selv at stille
Ændringsforslag i den af mig ønskede Retning,
fordi disse maatte blive af en mere omfattende
Natur og ikke vel vilde kunne udgaae fra et
enkelt Medlem, der ikke var specielt sagkyndig
i det foreliggende Tilfælde. — Jeg skal stemme

for det Ændringsforslag, der er stillet af den
ærede 3die Landssthingsmand for 3die Kred
(Tobiesen), idet dette forekommer mig dog at
gjøre et lille Hanejbed fremad; det er ganske
vist kun et meget lille Tjed, men det forekom-
mer mig dog, som sagt, at indeholde en lille
Smule Fremskridt. Jeg kan egentlig ikke for-
staae, at dette Ændringsforslag har kunnet
møde en saa stærk Modstand, som det har
mødt, thi det ærede Medlem har dog virkelig
forstaaet at føie saadanne indskrænkende Bestem-
melse til sit Forslag, at det derved forekommer
mig at være kommet smukt i Harmoni med de
øvrige Paragrapher i og Ændringsforslag til
Lovudkastet; det i det omtalte Forslag fastsatte
Tal 6 er jo netop 2 Gange 3, hvilket sidste
Tal saa ofte forekommer i Lovudkastet. Jeg
skal altsaa stemme for dette Forslag, men dog
tillige henstille til det ærede Medlem, om han
dog ikke, naar han nu overhovedet vil stille sig
paa det Grundlag, som foreligger i Lovudkastet,
kunde finde sig foranlediget til at tage under
Overveelse, hvorvidt det ikke tillige skulde kunne
tilstedes ustuderede Jurister med bedste Charak-
ter at optræde som Sagsførere for Overret-
terne. Consequensen af hans Forslag forekom-
mer mig at føie dette med sig, og jeg har der-
for villet gjøre denne Henstilling til ham.

Krieger: Jeg kunde maaffee gjerne med
Hensyn til de Bemærkninger, som det sidste
ærede Medlem særligt rettede til mig, ind-
skrænke mig til at henvise ham til mit Fore-
drag ved 1ste Behandling, som det foreligger
trykt i Tidenden; thi, hvis han vil gjøre sig
den Uleilighed at gennemlæse det omtalte Fore-
drag, vil han see, at, naar han har næret
en saadan Forventning om min Virksomhed i
denne Sag som den, han har udtalt, ligeover-
for hvilken han nu søler sig stuffet, da er det
ikke mig, der har stuffet ham, men han har
stuffed sig selv. Jeg skal imidlertid meget gjerne
benytte den Anledning, som han nu gav mig,
til endnu at føie et Par Ord til med Hensyn
til selve denne Sags Indhold. For det Første
maa det da være mig tilladt at sige, at der er
en meget stor Forskjel mellem den Stilling,
som jeg i sin Tid indtog til Næringsloven, og
den, jeg nu ganske naturligt som Medlem af